

Trappen lopen

door Theo Mooijman

Mijn oog valt op pagina 39 van het dagblad van het Noorden van 10 oktober 2009.

Vette kop: "De man die Yab Yum maakte en verloor". En daaronder een foto van een oudere man. Bouwjaar 1935 blijkt uit het artikel. Het was tijd geworden voor een autobiografie.

Een editie later is het de trainer van de voetbalclub Bayern München die een biografie het licht doet verschijnen. Dat 'voetbalclub' moet er altijd wel even bij, want Bayern München heeft ook een schaakclub. En daar is Louis van Gaal geen trainer van, zoals wij weten.

Hoewel zo'n boek niet echt duur is, vraag ik mij toch altijd wel af wie er geld voor over heeft om andermans kijk op diens eigen leven te lezen. 'Get a life' zeggen de jeugdigen tegenwoordig en zo zie ik het ook.

Van Gaal's boek wordt, het kan niet anders, in het sportkatern behandeld. Hoewel velen vinden dat hetgeen waartoe hij gelegenheid gaf in zekere zin als sport kan worden beschouwd, kwam Theo Heuft niet verder dan een van de minder gelezen zaterdagkaternen. Maar bij lezing van het artikel krijg je toch de indruk dat er heel wat sport kwam kijken bij zijn uitspanning.

De 'sporter' die binnenkwam had één gelukje: de bar was op de begane grond, lees ik. Maar daarna wordt het klimmen. Het casino was in het souterrain. Dus in dit geval eerst dalen. Dat gokken is natuurlijk topsport. Naar zo'n balletje of naar kaarten turen in een rokerige, matig verlichte ruimte. Nadenken over wat goed voor je is terwijl je door de drank moeite hebt volledige controle over jezelf te houden. Doe dat maar eens ongetraind! Om dat goed te doen is veel trainingsarbeid nodig. En Heuft maakte er voor zich zelf ook een sport van door acteurs in te zetten die als aanjagers fungeerden.

Aangezien op de eerste verdieping het restaurant was gevestigd en pas op de tweede verdieping de kennismakingsruimten te vinden waren, moest er flink trap gelopen worden.

En doe dat maar eens met strak gespannen verwachtingen! Het was maar goed dat er ook wat gebubblebad kon worden, dat is goed voor de spieren. Dat doen ze bij het voetbal ook na de wedstrijd.

Heuft is als gokker begonnen en hij beschrijft dat hij na een inval in zijn gokhuis in de gevangenis belandt. Deze gevangenis lag aan een plein. En dat plein heet tegenwoordig het Max Euweplein!

Dat het niet allemaal zonneshijn was in zijn wereld, dat blijkt aan het slot van het artikel, vermag niet verbazen. Het zijn echter niet de soms onthutsende feiten, maar de foto die mij tot het schrijven van dit stukje bracht. De schrijver laat zich fotograferen met een schaakstelling voor zich. Zo te zien bezit hij een ingelegd dambord, het aantal vakken is tien bij tien.

Er is een duidelijke rand te zien om de middelste 64 velden. Er kan dus ook op geschaakt worden. Maar dan.

De stukken zijn opgesteld met rechts beneden een donker vlak in plaats van wit. Dat gaf het probleem dat de witte dame op zwart stond en andersom. Vervolgens heeft men de koningen en dames maar omgewisseld met als resultaat dat de stelling erg onwaarschijnlijk is.

Er is klaarblijkelijk gespeeld: 1. e4, e5 2. Pc3, d6 3. Pf3, Le6, 4. Pb5, g5 (?)

Is dit zo maar een foto of zit er een verborgen boodschap in? Sinds Dan Brown weten we dat je daar naar moet zoeken. Kan hij schaken of is de stelling door de fotograaf opgezet vanwege de relatie met het Max Euwe plein? Waarom zijn de stukken niet oost-west opgesteld zo dat h1 wel een wit veld is; waarom wordt g5 geofferd zonder enige compensatie? Zit er symboliek achter de dame/koning verwisseling. Vergelijkt hij zijn levenswandel met een schaakpartij? Ik kom er niet uit. Ik weet het niet.

Het enige wat ik weet is dat traplopen gezond is voor een mens.